

— си рекли единъ другиму пастиритѣ, когато ангелската пѣсень престанала да огласява ношното мълчание.

Тѣхниятъ пътъ вървѣше между осветенитѣ отъ

Въ работилницата на Иосифа

луната витлеемски градини, по склоновете на хълма, надъ който се издига малкиятъ градецъ Витлеемъ,